

dan et indgreb? Det er et princip, som en del af os hylder, men nu er der altså ikke meget selvstyre tilbage. Er der mon noget, der er ved at løbe løbsk i den her debat om strukturen, som man i hvert fald ikke har forudset fra regeringens side, da man satte processen i gang?

Vi håber på, at vi om ikke under udvalgsarbejdet så i udvalgstiden kan blive klogere, for nu er det her lovforslag jo fremsat på et tidspunkt, så vi efter alt at dømme skal gøre, hvad vi kan, for at det bliver behandlet, inden Folketinget holder sommerferie. Til den tid vil vi så også vide, hvad regeringen mener om den kommende kommunale struktur. Så mit håb er i og for sig, at vi i udvalget kan trække det her lovforslag, så vi kan være sikre, inden vi tager en beslutning om, hvorvidt vi skal stemme for eller stemme imod forslaget.

Hvorfor sætte tingene i stå ude i kommunerne, hvilket det her forslag jo et stykke hen ad vejen gør? Hvorfor sætte tingene i stå, når vi fortsat skal have kommuner med en størrelse på 10.000 indbyggere?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen spørger, hvorfor netop nu, og det er jo en udmærket indgangsreplik til mine afsluttende bemærkninger, nu når jeg alligevel ikke kan finde det, jeg havde planlagt at skulle sige.

Hvorfor nu? Det er der to gode grunde til. Den ene grund er, at vi allerede i december måned i en fælles henvendelse fra regeringen og Kommunernes Landsforening til landets kommuner gjorde opmærksom på vigtigheden af netop i disse tider, hvor vi står over for en strukturreform, at man respekterer de budgetter, der er fastlagt, og at vi i forlængelse af dette brev etablerede en rapporteringsordning, som skulle give ministeriet løbende indseende i, hvordan det de facto udvikler sig ude i kommunerne.

Da januar måned var gået og vi fik de første indrapporteringer, kunne vi jo se, at der var begyndende tendenser til et skred: 33 nye anlægsprojekter fra 25 kommuner repræsenterende en værdi på 226 mio. kr. Det er bl.a. set i det lys, at vi har fundet det rigtigt nu at tilvejebringe en hjemmel, der gør, at denne rapporteringsordning kan erstattes af en egentlig godkendelsesordning.

Der er også, hvilket også er vigtigt at få sagt i sammenhængen her – vi taler om de budgetter, som kommunerne styrer efter i indeværende år,

altså i 2004 – allerede uden denne ordning pænt ambitiøse budgetter. Det er jo anlægsbudgetter, som er på et niveau i størrelsesordenen 1,3 mia. kr. mere end det, der egentlig måtte være forudsat, da kommunerne indgik en økonomaftale med regeringen sidste år.

Det er sådan den ene grund, altså risikoen for, at vi ville se for mange – lad mig bruge udtrykket – uheldige beslutninger i en situation, hvor strukturen er under opbrud.

Den anden gode grund til, at forslaget kommer netop nu, er det forhold, at regeringen af andre grunde, nemlig for at fremme beskæftigelsen, har fremlagt en forårspakke, som udvider forbrugsmulighederne i det danske samfund ganske dramatisk gennem massive skattelettelser, hvilket naturligvis efterlader behovet for, at vi kan have fuld tryghed og fuld sikkerhed for, at de offentlige budgetter respekteres. Hvis man ønsker at give en målrettet og veldoseret indsprøjtning til samfundøkonomien, må man selvfølgelig sikre sig, at der ikke åbner sig en risiko for en overdosering. Dette understreger i virkeligheden behovet for, at de budgetter, der er lagt i 2003 for 2004, respekteres.

Det er de to grunde til, at det kommer netop nu.

Kl. 15.35

Så skal jeg i øvrigt indskrænke mig til at sige tak for debatten. Jeg kunne selvfølgelig godt have lyst til at komme med en række bemærkninger, ikke mindst til hr. Klaus Hækkerup, som jo talte i en noget negativ tone, men så forsøgte jeg i mit indre øre at rense tonen væk og skrive de ord ned, der blev sagt, og så kunne jeg notere mig, at i de mere konkluderende dele af hr. Klaus Hækkerups indlæg var der jo i virkeligheden tale om en meget positiv melding fra Socialdemokratiet.

Alt andet ville også overraske mig, at den stund at jeg har noteret mig, at Socialdemokratiets fremmeste repræsentanter i en række andre sammenhænge også i den offentlige debat har understreget vigtigheden af, at man i forbindelse med en strukturreform sørger for at skabe mekanismer, der sikrer os mod, at økonomien løber løbsk, fordi nogen pludselig foretager dispositioner, som er uhensigtsmæssige, fordi de foretages i forventning om, at andre kommer til at betale regningen.

Så jeg skal ikke indlade mig i nogen polemik med hr. Klaus Hækkerup, men blot konstatere, at når tonen trækkes fra, stod der en åben socialdemokratisk melding tilbage. Den ønsker jeg i